

Genesis 7

1 Christus is de ark 2 Noach in de ark 3 velen buiten de ark

Gemeente,

Er zijn er zo'n 250. Zondvloedverhalen. Onder heel veel oude beschavingen. Van Peru tot China, van Noorwegen tot Nieuw Zeeland, van Noord Amerika tot India. Verschillende culturen en godsdienten, maar allemaal met een zondvloedverhaal. Een verhaal over een overstroming van heel de wereld in een ver verleden. Waarbij een soort boot ontkoming geeft aan een aantal mensen. Samen met bepaalde archeologische vondsten zijn dat ook wetenschappelijke aanwijzingen dat er een wereldwijde watervloed geweest is. Blijkbaar is de herinnering aan de zondvloed meegenomen alle werelddelen door. Wie boeken van Ben Hobrink leest kan daar interessante dingen over vinden. Tegelijk is het Bijbelse zondvloedverhaal uniek.

In niet één andere weergave van de zondvloed komt zo duidelijk de achtergrond naar voren van Gods toorn over een goddeloze mensheid. Waarbij de ark het reddingsmiddel is. En nu blijkt dat in het Bijbelse zondvloedverhaal die ark bij uitstek geschikt is om redding te bieden. Dat zit hem ten eerste in de afmetingen. Volgens het verhaal dat het dichtste bij dat van de Bijbel staat, van de Babyloniers gaat het over een Uta napsjtin die vertelt dat hij gered is van een wereldwijde watervloed door een boot te bouwen. Een boot met de afmetingen van een kubus. 60 meter bij 60 meter bij 60 meter. Nu kun je je voorstellen en ook uitrekenen dat zo'n kubusschip topzwaar wordt. Veel te veel wind vangt en nooit overeind kan blijven bij weer en wind. Maar de ark in de Bijbel is ideaal bestand tegen een watervloed met wind en stroming. 150 bij 25 bij 15 meter. Een lengte van 6 keer de breedte blijkt de meest geschikte vorm te zijn voor een schip. En als hij een eind in het water zakt door zijn gewicht kan hij nooit omslaan. De ark heeft de ideale afmetingen en is hét geschikte vaartuig tegen de zondvloed van Gods toorn.

Dat is het eerste bijzondere van de ark. Het tweede is dat die ark gebouwd is op het open land. Niet verborgen in een loods, of op een open plek midden in het bos of oerwoud. Dan zou iemand hem zomaar niet kunnen zien en bereiken. Nee, de ark, dat grote bouwwerk midden op het land moet van heinde en ver te zien geweest zijn. Van kilometers. En eenvoudig te bereiken. Men hoefde zich geen weg te banen door een oerwoud om eindelijk bij de ark te komen.

En het derde dat opvalt is dat Noach in de ark voedsel mee moest nemen. In 6:21 stond dat al. Men zou in de ark niets te kort komen. Maar eten en drinken genoeg hebben. In de ark zorgt God voor Noach en de zijnen. Ze komen niets tekort.

1 Christus is de ark

Nu weet u wel, weet je wel dat de ark een beeld is van Christus. De ark die redt van de zondvloed van Gods toorn zoals Christus redt van de toorn van God. Zoals Noach en de zijnen veilig waren in de ark toen God Zijn toorn over de mensheid uitgoot, zo is een zondaar veilig in Christus als God op de jongste dag Zijn toorn uitgiet over de mensheid. En dan zien we dat ook in de drie bijzonderheden de ark bij uitstek Christus predikt.

In de eerste plaats zoals de ark het ideale middel is tegen de zondvloed, het geschikte vaartuig om veiligheid te bieden, zo is Christus bij uitstek het ideale middel tegen de toorn Gods. Christus is bestand tegen de vloed van Gods toorn. Wie in Christus zal niet verderven of toch nog omslaan en ten prooi vallen aan Gods toorn. Nee, want Christus is God en mens. Bestand tegen de toorn van God. Ideale middel om zondaren veiligheid te bieden. Als Mens kan Hij in onze plaats staan en in Gods toorn gaan staan. Als God is hij ertegen bestand om veiligheid te bieden. Hij is precies zoals het gepast is om schuilplaats tegen Gods toorn te kunnen zijn. Wie in Hem is vaart veilig door het laatste oordeel heen naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Maar laat Christus dan ook als de ark zichtbaar zijn. Dat wil de Heere nu ook juist. Deze ark van behoud, Christus, moet duidelijk te zien zijn. Zo verkondigd worden dat Hij niet in een oerwoud van redeneringen en bevindingen verstopt zit. Of in een oerwoud van wat mensen moeten en mensen zouden kunnen. Zodat je zou moeten zeggen: als je heel goed luistert en de preken heel goed analyseert dan kun je er toch wel de Heere Jezus in vinden. Nee, de prediking moet een open landschap zijn waar Christus zichtbaar is. Dat wil de Heere: dat u Jezus van heinde en verre kunt zien. Dat niets het zicht op Hem belemmert. Hier is Hij. Jezus. Schuilplaats. Borg. Middelaar. Ontkoming in het gericht. En dan mag Hij ook niet verstopt zitten in een oerwoud van toeleiding en ervaring. Een haast ondoordringbaar oerwoud waar ik me doorheen moet slaan en doorheen moet zien te komen om uiteindelijk, uiteindelijk bij Christus te belanden. O nee. U kunt zó tot Hem gaan. Er is geen enkele hindernis of voorwaarde. U kunt zo tot Hem gaan: blind, arm, naakt, schuldig, onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Dus juist ja: precies zoals u bent. Zo kunt u komen. U hoeft nergens overheen of doorheen, maar leg u neer voor Christus.

Ja en dat dat derde: in de ark lag alles klaar wat Noach en de zijnen nodig hadden om te overleven. Ze kwamen voor heel de tijd in de ark niets tekort. In Christus ligt alles klaar wat je nodig hebt om aan te komen. Om het te halen totdat je op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde bent. Geestelijk voedsel van Zijn lichaam en bloed. Kindschap van de Vader. Verzegeling met de Heilige Geest. Voorraden van hoop, moed, kracht, volharding, sterkte. Voorraad genoeg om overal doorheen te komen.

De ark is Christus. En de deur staat open. Kom tot Hem! Hij is bestand tegen Gods toorn in je dood en het gericht. God laat Hem je zien vrij toegankelijk. En in Hem is alles voor een rijk en gelukkig leven. En de HEERE wil dat deze Jezus ons gepredikt wordt. We worden geroepen, genodigd. En het is God aangenaam dat de geroepenen komen. Dat u komt, dat jij komt. Er is plaats.

2 Noach in de ark

Toen zei God tegen Noach. Ga gij en uw ganse huis in de ark. Wat zou doen, wat zou jij gedaan hebben? Nou, denkt u waarschijnlijk, doen natuurlijk, dat ligt nogal voor de hand. Ik zou het wel weten. Gemeente, denk dat niet. Want die ingang van Noach in de ark dat was echt een zaak van geloof! Dat Noach dat deed dat was echt door de Heilige Geest. Wonder van wedergeboorte. Want dat sprak niet vanzelf!

Om te beginnen denken we ons de situatie in. Nog steeds op de dag dat God zegt: Noach, ga in de ark, heeft het niet geregend. Is er nog geen spoor van die watervloed te zien geweest. Niets wijst er nog op. Dat oordeel waar God van spreekt nu al zo'n 100 jaar geleden voor het eerst is totaal onzichtbaar. Onmerkbaar. God heeft het daar nu al zolang over, maar er gebeurt niks. Geen wolkje aan de lucht.

Ten tweede, die ark dat is een prachtige boot, ideaal om een watervloed te doorstaan zagen we, maar er is wel wat mee. Eén ding heeft de ark niet. Een roer, een stuur. Wie in de ark stapt en in die ark komt, die heeft niets, maar dan ook niets in handen om verder nog enige invloed uit te kunnen oefenen op hoe het gaan zal. Die levert zich over aan de stroming en de golven en heeft zelf niets om invloed uit te kunnen oefenen op de koers van de ark. Die levert zichzelf uit aan de krachten der natuur lijkt het wel.

En ten derde: God had met geen woord gesproken over hoelang het duren zou. God had met geen woord gesproken over de tijdsduur. Wie in de ark gaat, die laat zich opsluiten. Straks gaat de deur dicht en dan zit je daar. Veilig? Ja, maar ook gevangen.

Maar Noach gaat in de ark. Door het geloof! En daar zien we op een prachtige, beeldende manier wat 'geloof' is. Om te beginnen: geloof is het waardoor je niet afgaat op wat je ziet. Geen vuiltje aan de lucht. Nog niets van een oordeel te merken. Maar het geloof gaat niet af op wat ik zie of merk, maar op het Woord Gods. Dat is geloof: ik zie niks van een oordeel en een gericht. Ik merk niks van Gods toorn. Ik voel me prima, het leven gaat zijn gangetje en er lijkt geen vuiltje aan de lucht. En dat stemmetje van binnen zegt: och jo waar maak je je druk om, het gaat toch best, niks aan de hand voorlopig. Maar het geloof gaat niet af op wat ik zie of merk maar op het Woord. Beeft daarvoor. Gods oordeel komt. Het geloof luistert niet naar dat stemmetje van binnen, maar naar Gods stem. Zijn toorn rust op de mensheid en op mij. En als ik geen Borg, geen Ark heb ga ik voor eeuwig verloren. Alzo zegt de HEERE. Geloof houdt het voor waarachtig dat Gods toorn op mij ligt en eraan komt. Geloof.

En datzelfde geloof geeft zich over. Helemaal. Geen roer en stuur in eigen handen. Maar alles aan God overlaten. Heel mijn leven Hem laten regeren. Dat is geloof. Alles aan Hem overlaten. Dat stemmetje zegt: ja maar als er nou eens dit of als er nou eens dat, dat stemmetje zegt: je met toch in elk geval kunnen zorgen dat dit niet gebeuren zal, of dat dat wel gebeuren zal. Stel je voor dat God dit van je vraagt of dat Hij dat met je leven doet. Maar geloof geeft zich over aan God. Alles in Zijn handen geven. Mijn leven, wat er gebeuren zal, waarheen Hij mij leiden zal, wat Hij van mij vagen zal. Overgave aan Hem.

En dat komt door vertrouwen. Noach vertrouwt de HEERE: nee, Hij zal me niet in de ark opsluiten en opgesloten laten zitten. Noach vertrouwt de HEERE dat Die het goede met hem voorheeft. Dat stemmetje dat zegt en fluistert: het gaat mis, het gaat verkeerd, het komt niet goed. Maar het geloof vertrouwt: de HEERE zal het goed maken. De HEERE zal zaligmaken. Zo is de HEERE. De God Die in Zijn Woord zegt dat Hij geen lust heeft in de dood van een zondaar, dat Hij gekomen is om te redden en om zalig te maken. De God Die in Zijn verbond verzegelt dat Hij genegen is tot mijn behoud. Die dat verzegelt in de doop. Het geloof vertrouwt dat als deze God mijn leven neemt dat het dan goed komt. Al lijkt het of ik een gevangenis in ga, of ik opgesloten kom te zitten, al lijkt het of ik naar de dood ga, naar de hel ga, het geloof vertrouwt de HEERE dat Hij toch het goede doet komen. Dat Hij zaligheid met mij voorheeft.

Dat is geloof. Waarachtig erkennen dat het oordeel komt, overgeven aan deze God geheel en al, vertrouwen dat Hij het goed zal laten komen. Zo komen zondaren tot Christus. Zo gaan zondaren in de ark: Christus. U ook, jij ook? Zijn oordeel verwachtend, alles uit handen

gevend, Hem vertrouwend. Dat is geloof. Zaligmakend geloof. Alles Hem laten doen.

En God zij dank is dat geloof een gave Gods. Werk van de Heilige Geest. Doordat de Heilige Geest het Woord indraagt in mijn hart. Mij doet zien Wie God is: volkomen betrouwbaar, en door mij alles uit handen te nemen en te laten geven. Zo wint de Geest harten in. Zo trekt Hij zondaren om te komen. En wie het niet meer laten kan, die gelooft. Die is ingewonnen.

Dan is de deur dicht. Dat deed de Heere. Daar kun je heel wat in lezen: allereerst God deed zodat Noach zeker wist: hij zit goed dicht. De golven en stroming zullen hem niet open krijgen. De deur zit goed dicht. Dat betekende voor Noach: veiligheid. Niets of niemand zou hem nog uit de ark kunnen halen. En al zou hij zelf eruit willen, dan nog kon het niet. Zo veilig ben je in Christus. Dan kan de duivel er nooit meer bij om je weg te halen. Dan kan het oordeel Gods nooit meer bij je komen. Dan houdt God je in Christus.

3 velen buiten de ark

En toen, in het 1565^e jaar na de schepping, in het 600^e jaar van Noach, op de 17^e van de 2^e maand ging Noach in de ark. Door het geloof. En toen begon het te regenen. Tenminste zo stellen wij ons dat voor. Maar dat is gedacht vanuit de situatie zoals die nu is. Maar er staat in vers 11 dat de fonteinen van de grote afgrond openbraken. Dus er kwam water van beneden. En de sluizen des hemels werden geopend. Echt een wolkbreuk. 40 dagen en 40 nachten. Water van beneden en water van boven. Maar let wel: het eerste begin daarvan kwam pas toen Noach en de zijnen in de ark waren in de Heere achter hen had toegesloten, vers 16. Toen pas begon het oordeel.

Dat bedoelt Jezus als Hij in Mattheus 24 zegt dag het in de tijd voor Zijn wederkomst zal gaan als in de dagen van Noach. Zij aten en dronken en huwden en werden ten huwelijk genomen. Dat wordt vaak uitgelegd in de trant van: ergere dingen deden zij niet. Maar het erge was dat dat alles was wat zij deden. Maar we hebben gezien in Genesis 6 dat dat niet klopt. Al het gedichtsel van de gedachten van zijn hart was te allen dag alleen boos. En aarde was vervuld met wrevel, agressie, geweld. In het voetspoor van Lamech die 2 vrouwen nam, wraak nam voor een scham door iemand dood te slaan en daarover trots was. Dus er gebeurden wel degelijk gruwelijke zonden in die tijd voor de zondvloed. Maar wat bedoelt Jezus te zeggen? Uit niets leek het erop dat die mensen door God gestraft zouden worden. Ze konden gewoon hun gang gaan. Ongestoord. God legde hen niets in de weg. Het leek net alsof het toch niet uitmaakte. En daarom ging het gros van de mensheid

gewoon verder met het leven en maakte zich geen zorgen. Waar zouden ze zich druk om maken? Ja, Noach roept wel over een oordeel maar dat roept hij al 100 jaar en er is nog niks van te zien. Dus je leeft, eet, trouwt gewoon verder alsof er niks aan de hand is.

En op de morgen van de dag dat de zondvloed zou beginnen was er geen enkel teken dat erop wees. Op de morgen van de dag dat Jezus terugkomt is er geen enkel teken dat erop wijst dat het vandaag zal zijn. Het overvalt, het overrompelt. Waakt, weest bereid!

Weet u waaraan ze hadden kunnen en moeten merken? Aan die arkbouw. Dat Noach daarmee bezig was. Dat die ark klaar gemaakt werd. Dat hamerslagen klonken en dat planken werden aangevoerd. Jarenlang. En toen dat 7 dagen lang dieren kwamen in de ark gingen. En toen die laatste dag dat Noach en zijn vrouw en gezin kwam in de ark ging. Daaraan hadden ze het kunnen en moeten merken. Daaraan laat God het merken. Dat Hij voor een ark zorgt: Christus in Zijn lijden en opstanding. Dat Hij Christus preken laat. Dat Hij ervoor zorgt dat mensen komen tot Christus. Dat zijn de signalen: zou God dat allemaal voor niets laten doen? Hebben gedaan en nog doen? Het is één van tweeën: of God houdt mensen gruwelijk voor de gek en is bezig met belachelijk en overbodig werk. Of: het is echt waar dat Zijn toorn komt en dat de dag des oordeels aan zal breken. En ik zou het echt op het laatste houden. De dag van Zijn oordeel komt. Maar op de morgen van die dag is er nog niets van te merken. Lijkt de goddeloosheid ongestoord zijn gang te kunnen gaan net als gisteren en eergisteren. Lijkt het dat je gewoon verder kunt gaan alsof er niks aan de hand is. Niks te merken van een oordeel.

En hoevelen houdt de duivel niet vast door te laten denken: leef gewoon verder, eet, werk, trouw, maak plezier, niks aan de hand, maak je nergens druk om. U ook? Jou ook? Levensgevaarlijk. Want als je wat merkt van het oordeel dan is het te laat. Toen de eerste druppels van de wolkbreuk vielen, was de deur van de ark al dicht. Toen de eerste onderaardse bronnen openspotten was de ark al dicht. Als je iets merkt van Jezus' wederkomst dan is de ark al dicht. Als je wat merkt van het oordeel kan het niet meer ontkomen worden. Dat kan ook met het sterven al zo zijn: dat je sterft in je slaap, door een ongeluk, een hartstilstand: als je het gewaar wordt, is het einde er al van je leven. En zo zal het met het laatste oordeel voor ieder zijn: als je er iets van merkt is het te laat. En is dat niet stiekem iets wat je eigenlijk graag denkt: als ik echt ga merken dat het bijna zover is, dan zal ik echt wel ernst ermee gaan maken, als ik echt merk dat het einde komt doe ik er nog wat aan. Maar houd je er rekening mee: als je iets van het oordeel merkt: kan het niet meer. Is het te laat.

Aan de andere kant: God deed de deur dicht. Terwijl Noach's broer nog buiten stond, en zus. En een tante en een oom. En lieve neven en nichtjes. Dat had Noach ook niet gekund om voor hen de deur toe te sluiten. Dat neemt God Zelf in handen. Hij sluit de deur. En als het oordeel komt kan niemand er meer in. Dan is de tijd voorbij. Voor eeuwig. Dan gaat de deur nooit meer open. En toen de zondvloed kwam zullen ze wel gekomen zijn. En op de deur gebonst hebben en tegen de planken geschopt. Denk aan de gelijkenis van de 10 maagden. Waarvan er 5 te laat kwamen en aanklopten Heere, Heere, doe ons open. Maar de deur bleef dicht. En toen de rijke man in de hel vroeg om een druppel water, toen kreeg hij zelfs die niet. Er is een eeuwig te laat. Een deur die dichtgaat en dicht blijft. En waarvan je in je geweten voelt: dat is terecht. Dat is verdiend, dat is mijn eigen schuld. Eeuwige wroeging. Eeuwige spijt.

Dan heb je zelf de tijd voorbij laten gaan. De signalen voor overbodig gehouden. Ik hoop en bid dat deze preek ons wakker schudt en nodigt. Amen